

МАЦІ БОЖАЯ ВІТАЕ

Будслаўскі фэст, які традыцыйна праходзіць у пачатку ліпеня, сабраў дзясяткі тысяч удзельнікаў з усёй краіны

— Мне складана было не фізічна, а духоўна, — кажа мінчанка Юлія Казіміравіч, для якой пілігрымка ў Будслаў стала ўжо чатырнаццатай. — За апошні год у мяне назбіралася шмат пытанняў, якія хацелася вырашыць сам-насам з Богам. І гэта мяне найбольш хвалявала. Падчас дарогі пэўны час адчувала сябе не надта добра, аднак гэта ўсё роўна дробязі ў параўнанні з тым, што я адчула пасля. Калі першы раз пасля шляху заходзіш у касцёл і бачыш абраз Маці Божай Будслаўскай, узнікаюць неверагодныя адчужанні і моцныя ўражанні.

Традыцыя фэстаў у гэтым мястэчку мае даўнюю гісторыю. У 1598 годзе Папа Рымскі Клімент VII падараваў абраз мінскаму ваяводу Яну

Пацу. Пасля яго смерці ікона аказалася ў капэлана Ісака Салакая. Ён перавёз яе ў Даўгінава, а ў 1613 годзе падарыў бернардынам у Будслаў. Абраза стаў вядомы сваімі чудамі, якія яшчэ ў кнізе «Задзяк на зямлі», выдадзенай у 1650 годзе, апісаў пробашч Зялёвіч. З часам у Будславе пачалі праходзіць фэсты, а з пачатку 1990-х культ абраза аднавілі. Доўгія кіламетры пачалі адмерваць пілігрымы. Неўзабаве Маці Божая Будслаўская была абвешчана патронкай Мінска-Магілёўскай дыяцэзіі, а 2 ліпеня 1998 года Казімір Свёнтэк укара наваў чудадзейны абраз папскімі каронамі.

Сучасны фэст, безумоўна, адрозніваецца ад тых, што былі раней. У 1937-м тут прайшлі нават конныя

спарборніцтвы, паказвалі кіно. Але і гэтым разам на Краснай плошчы можна было ўбачыць шмат цікавінак. За ахвяравання, напрыклад, частавалі смачным квасам, хрушчамі ці кавай капучына, чарга па якую была асабліва вялікай. Ахвотныя маглі паглядзець фотавыставу.

Гэтых урачыстых ліпеньскіх дзён чакаюць не толькі вернікі, але і жыхары самога Будслава і блізкіх вёсак. Як распавялі карэспандэнту «Звязды», людзі спецыяльна на час фэсту бяруць адплачынак, каб прыехаць да сваякоў, сустрэцца з сябрамі, старымі знаёмымі і, безумоўна, уклечыць у касцёле перад чудадзейным абразом. Колькасць людзей на прыкасцельным пляцы адчувальна пачала зашкаль-

Па ацэнках праваахоўных органаў, мерапрыемствы ў Будславе за два дні наведалі 35 тысяч чалавек.

ваць перад працэсіяй з копіяй абраза Маці Божай Будслаўскай. Свечкі з залатымі агеньчыкамі ў руках тысяч чалавек ператварыліся ў сапраўдную раку, што нібыта плыла за абразам.

— У цяжкія часы ганенняў на веру наш народ даверыўся Марыі, і сёння наша Апякунка — Божая Маці Будслаўская — у працэсіі правяла да алтара, каб на ім скласці еўхарыстычную ахвяру падзякі за свабоду веравызнання і дар адраджэння веры, — пасля звярнуўся ў гаміліі да прысутных Мітрапаліт Мінска-Магілёўскі Тадэвуш Кандрусевіч. — Перапрасіць за не да канца выкарыстання магчымасці, якія нам дае Божы Провід, і таксама прасіць бласлаўлення на будучыню.

Галоўнае набажэнства на наступны дзень узначаліў кардынал Крыстаф Шонбарн, пасланнік Папы Рымскага на ўрачыстасцях у Будславе. Сотні людзей хаваліся ад пачуха сонца пад парасонамі і ўважліва слухалі кардынала, які ў тым ліку сказаў, што стаў сведкам моцнай веры беларусаў.

Дадому вернікі вярталіся па-рознаму: цягнікамі, на роварах, аўтамабілях, пехатою, на аўтобусах... Урачыстасць толькі завершылася, але многія з іх ужо чакаюць, каб Маці Божая Будслаўская зноў паклікала іх да сябе.

Якаў ЖУРЫН.

Фота Надзеі БУЖАЧ.

■ Прэм'ера рубрыкі «Гістарычны навігатар»

ЦЭНТРЫ ТУРЫСТЫЧНАГА ПРЫЦЯГНЕННЯ

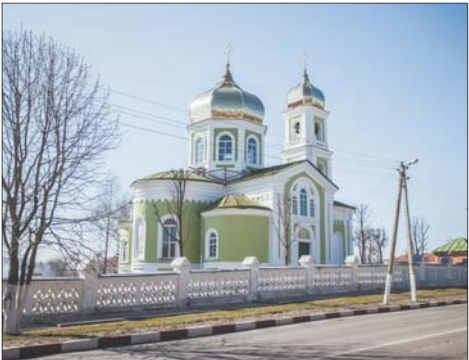
Летам многія мараць пра тое, каб з'ездзіць куды-небудзь за межы Бацькаўшчыны, убачыць, чым жывуць іншыя краіны, дакрануцца да незнаёмых культур. Але ў той жа час і Беларусь здольная здзівіць арыгінальнымі турыстычнымі маршрутамі. Сакавітае, маляўнічае Палессе, багатая на архітэктурную спадчыну Гарадзеншчына, край мастакоў і іх музаў — Віцебшчына... Куды ж лепш паехаць і як не разгубіцца ў гэтай разнастайнасці?

Каб дапамагчы нашым чытачам зарыентавацца, «Звязда» распачынае новую рубрыку «Гістарычны навігатар», у якой знаўцы беларускіх гістарычных і культурных адметнасцяў будуць раіць, куды лепш паехаць і што варта ўбачыць.

Першы сваімі парадкамі дзеліцца гісторык, выпускнік «Нясвіжскай акадэміі», сябра Магілёўскага аддзялення «Добраахвотнага таварыства аховы помнікаў гісторыі і культуры» Леанід ПЛАТОНЕНКА:

— Паколькі сам я магіляўчанін, то і іншым хачу параіць наведваць некалькі аб'ектаў, што знаходзяцца ў Магілёўскай вобласці.

МСЦІСЛАЎ — гэта фактычна беларускі Суздаль, дзе адметныя помнікі даўніны спалучаюцца з велічнасцю прыроды. Праз горад так і не была пракладзена чыгунка (усім вядома, што, калі дзесьці праходзілі

рэйкі, месца адрасу пачынала актыўна развівацца, расці як прамысловы цэнтр). Таму горад змог захаваць сваю першапачатковую самабытнасць.

Ён знаходзіцца на пэўным рубяжы рускай і заходнеўрапейскай культур — увабраў у сябе архітэктурныя асаблівасці абедзвюх. Варта прыехаць сюды, каб убачыць гэты адметны сінтэз.

Быхаў — гэта адзіны горад у Беларусі, дзе маецца фартыфікацыя XVII стагоддзя. Яна земляная, не ў самым добрым стане, аднак усё-такі захавалася. Вядомы многім Быхаўскі замак — толькі частка гэтых магутных умацаванняў.

Быхаў будаваўся па прынцыпах ідэальнага горада эпохі Адраджэння: усе вуліцы, бы промні, радыяльна разыходзіліся ад цэнтра. Акрамя

яго, у Беларусі ёсць яшчэ пару «ідэальных гарадоў» — гэта Слуцк, а таксама Нясвіж, пабудаваны па прынцыпах Нябеснага Іерусаліма.

Адзін з вельмі цікавых аб'ектаў, не ўключаных у масавыя турыстычныя маршруты,

гэта дварцова-паркавы ансамбль у Жылічах КІРАЎСКАГА раёна. Яго ў свой час узвялі буйныя землеўладальнікі Булгакі. У цэнтры вялізнага парку знаходзіцца палац, вытрыманы ў класічных традыцыях пачатку XIX стагоддзя. Ён вылучаецца дакладнасцю планіроўкі, некаторыя пакоі багата аздобленыя.

У адноўленай частцы палаца знаходзіцца музей, у другой вядзецца рэстаўрацыя, якую плануецца завяршыць у 2018 годзе. Сам палац — унікальная пабудова, бо яго амаль не закранула ні рэвалюцыя, ні вайна. Калі б якасна завяршыць у ім усе аднаўленчыя работы, ён не станцаў бы па сваёй прыгажосці палацу Румянцавых і Паскевічаў у Гомелі.

Ніна ШЧАРБАЧЭВІЧ